ERICH MARIA REMARQUE - NA ZÁPADNÍ FRONTĚ KLID LITERÁRNÍ TEORIE

Slovní zásoba:

Literární druh a žánr: historický/válečný román* (próza, epika)

Literární směr: knižně poprvé vydáno r. 1929; rané období autorovy tvorby; ztracená generace*; světová meziválečná próza*

převažuje spisovný jazyk; naturalistické výrazy (popisy zranění, mrtvých vojáků, apod.); armádní slang, neboli profesní mluva (ruční granáty, bodák), občas i vulgární výrazy **Stylistická charakteristika textu:**

novinářská precizita vyprávění; převažují delší monology vypravěče, občas dialogy; místy přímá řeč; naturalistické (detailní) líčení válečných scén, zranění a mrtvých vojáků

Figury: řečnické otázky* ("...jak jsi mohl být mým nepřítelem?"); apostrofa* ("Odpusť mi, kamaráde...")

Tropy:
personifikace* (myšlenka/kombinace žila,
myšlenka/kombinace vyvolala předsevzetí, mĺčení bobtná)

vypravěčem je samotný hl. hrdina a přímý účastník děje - Pavel Baumer (-ich forma); úplný závěr v -er formě

Postavy:

PAVEL BAUMER: hl. hrdina; naivní mladík plný ideálů o válce a hrdinství; brzy procitne, když rychle přichází o zastřelené kamarády → psychické problémy → na konci války symbolická smrt; PAVLOVI SPOLUŽÁCI: naivní a nezkušení, brzy podléhají psychickému nátlaku; jeden po druhém umírají problémy — na konci války symbolická smrt; PAVLOVI SPOLUŽÁCI: naivní a nezkušení, brzy podléhají psychickému nátlaku; jeden po druhém umiraji – FRANTIŠEK KEMMERICH: umírá jako první z kamarádů; ALBERT KROPP: přichází o nohu a poté vzdává svůj život; MÜLLER: další Pavlův spolužák; rád s sebou všude nosí knihy; umírá po zásahu světlicí; LEER: další Pavlův spolužák; STANISLAV KATCZINSKI: zkušený čtyřicetiletý voják; pomáhá skupině Pavla Baumera při jejich příchodu na frontu; vůdce celé party; HIMMELSTOSS: přísný velitel výcvikového tábora; skupinu šikanuje; později degradován — na frontě se paradoxně ukazuje jako zbabělec; KANTOREK: třídní učitel Pavla a jeho kamarádů; nabádá hochy ke vstupu do armády, nakonec sám musí do armády, což si podle Pavla zaslouží za to, že de facto zavinil jejich smrt

Děj:
příběh vypráví osudy pruského studenta a vojáka Pavla Baumera a jeho přátel během 1. svět. války → Pavel Baumer a jeho spolužáci předčasně ukončují školní docházku na gymnáziu → dobrovolně se přihlašují k tvrdému výcvíku → šikana od velícího jménem Himmelstoss → při příchodu na frontu se jich ujme zkušený Polák Katczinski → pomáhá jim v získání prvních zkušeností → krušný život v kasárnách a zákopech → brzy umírá Kemmerich (jeden z přátel z dětství) → vzpomínky → ostatní ztrácejí původní válečné nadšení → Pavel Baumer získává propustku → odjíždí domů (matka má rakovinu) → zjišťuje, že je zcela odtržen od normálního života → začíná mít psychické problémy a válku již bere jako samozřejmost → vrací se na frontu → při zajišťování vesnice zraněn přítel Kropp i sám Pavel → nemocnice → Kropp umírá po amputaci nohy → Pavel jde zpět na frontu → znovu se zde setkává s přítelem Katczinským, který je postřelen → Pavel ho odnáší do nemocnice, ale Katczinski po cestě umírá → Pavla to silně zasáhne → na podzivn r. 1918 získává znovu volno → přemýšlí → vrací se do zákopů → umírá posledním výstřelem války (symbolický konec)

Kompozice:

14 kapítol; většina děje je chronologická (děj na sebe časově navazuje), místy retrospektivní (vzpomínky (návrat v čase))

Význam sdělení (hlavní témata myšlenky a motivy):

Admitol; většina děje je chronologická (děj na sebe časově navazuje), místy retrospektivní (vzpomínky (návrat v čase)) Význam sdělení (hlavní témata, myšlenky a motivy):

Ukázka:
Mičení bobtná. Mluvím a musím mluvit. Tak ho oslovuji a říkám mu to. "Kamaráde, já jsem tě nechtěl zabit. Kdybys sem skočil ještě jednou, neudělal bych to, kdybys i ty byl rozumný. Ale před tím jsi pro mne byl jen myšlenkou, kombinaci, která žíla v mém mozku a vyvolala předsevzetí - tu kombinaci jsem zabil. Teprve teď vidím, že jsi člověk jako já. Myslel jsem na tvé ruční granáty, na tvůj bodák, na tvé zbraně – nyní vidím tvou ženu a tvou tvář a to, co máme společné. Odpusť mi, kamaráde. Vidím to vždycky přiliš pozdě. Proč nám neříkají znova a znova, že vy jste stejní ubožáci jako my, že se vaše matky trápi stejně jako naše a že vy i my máme stejný strach před smrtí, že stejné je umírání vaše i naše, stejná že je bolest. Odpusť mi, kamaráde, jak jsi mohl byt mým nepřítelem?

zobrazení kruté válečné reality; kontrast mezi naivitou a následným krutým procitnutím nezkušených mladíků; kritika způsobu vykreslování války jako heroického snažení vojáků; zdůraznění nesmyslnosti a tragických následků války (smrt, těžká zranění, psychické problémy, atd.); MOTIVY: válka, hrdinství, nenávist, tragédie, bezmoc, krutost, nesmyslnost

LITERÁRNÍ HISTORIE - společensko-historické pozadí vzniku
Politická sítuace (mocenské konflikty, aj.):

1. svět. válka (1914-1918) - na poražene Německo uvaleny drastické územní a hospodářské sankce určené ve Versailleské smlouvě; první předzvěsti vzestupu totalitních ideologií v Evropě - založení německé nacistické strany (NSDAP) (1920), zvolení Adolfa Hitlera jejím předsedou (1921) a Hitlerův neúspěšný pokus o státní převrat (1923); krach na newyorské burze = začátek Velké hospodářské krize (1929)
Základní principy fungování společností v dané době:

v Německu vysoká inflace a prohlubující se chudoba (válkou a sankcemi zničené hospodářství); výrazná nespokojenost napříč německou společností se sankcemi uvalenými na Německo → pocit nespravedlností a bezmoci; kvůli neplacení reparací navíc r. 1923 obsazeno Porůří → zde pasivní odboj německých obyvatel vůčí franc. okupačním silám; postupný růst sympatií k nacionalistickým hnutím a politikům
Kontext dalších druhů umění:
avantgarda - kulturní a umělecké hnutí 1. pol. 20. stol., zahrnující řadu proudů v různých oblastech umění; MALBA: kubismus (Pablo Picasso); surrealismus (Salvador Dalí, Max Ernst, Jindřich Štýrský); HUDBA: tzv. Jazzový věk (Louis Armstrong, Duke Ellington); ARCHITEKTURA: funkcionalismus (vila Tugendhat (Brno)), Art deco (Empire State Building, Chrysler Building (New York), Hotel Alcron (Praha))
Kontext literárního vývoje:
obecně probíhá světová meziválečná próza*; ztracená generace* - Ernest Hemingway (Fiesta), William Faulkner (Hluk a vřava), Francis Scott Fitzgerald (Velký Gatsby); u nás jsou aktivní skupiny jako Devětsií (Jaroslav Seifert, Vladíslav Vančura, Vítězslav Nezvaj) či Osvobozené divadlo (Jiří Voskovec + Jan Werich), dále např. Karel Čapek (R.U.R., Krakatit), Romain Rolland (Petr a Lucie) nebo Jaroslav Hašek (Švejk)
AUTOR - život autora:
Erich Maria Remarque (1898-1970) – německý spisovatel a novinář, jeden z nejvýznamnějších autorů své doby; nar. v Osnabrůcku (otec vazačem knih) → studia v Můnsteru → r. 1916 narukoval do armády (1. problémy se začleněním do běžného života (různá povolání - hudebník, malíř, učitel nebo automobilový závodník) → v letech 1923-1934 redaktorem v Berlíně a Hannoveru → cestování po Evropě → vydání prvních děl → r. 1925 svatba (po několika letech rozvod) → r. 1929 první velký úspěch s protiválečnou knihou *Na západní frontě klid* → **nominován na Nobelovu cenu míru** → další **protiválečná tvorba** → od r. 1933 (po nástupu nacistů byl v Německu na seznamu zakázaných autorů → emigrace do Švýcarska → r. 1938 zbaven němec. občanství a **systematicky diskreditován** nacistickou propagandou (lživé pomluvy, veřejné pálení jeho knih, apod.) → r. 1939 se přestěhoval do New Yorku, kde **získal americké občanství** → po 2. sv. válce žil střídavě v USA a ve Švýcarsku → r. 1958 se znovu oženil s amer. film. hvězdou Paulette Goddartovou (bývalou manželkou Charlieho Chaplina) → umírá r. 1970 na srdeční chorobu ve švýcarském Locarnu; ZAJÍMAVOSTI: po nástupu nacistů bylo promítání zfilmovaného díla *Na západní frontě klid* v Německu sabotováno tajnou policií (údajně i vháněním krys do kinosálů); Remarque byl nacistickou propagandou lživě označen za Žida Paula Kramera (= Remark pozpátku) a byl nazýván "literárním zrádcem"; po 2. sv. válce se už nikdy do své vlasti nevrátil **Vlivy na dané dílo: Vlivy na dané dílo:** válce a násilí **Vlivy na další autorovu tvorbu:** pacifismus"; nepřátelství s německým nacistickým režimem; smrt jeho sestry v koncentračním táboře; váliba v automobilových závodech; osobní zkušenosti z 1. světové války (včetně zranění)

Další autorova tvorba: Dalsi autorova tvorba:
hlavně autobiografická díla, často s (proti)válečnou tematikou; PRÓZA: Jiskra života (tzv. koncentráčnická próza*; po 2. sv. válce); Stanice na obzoru,
Nebe nezná vyvolených (díla z prostředí automobilových závodů); Černý obelisk (vzestup nacionalismu v Německu); Tři kamarádi, Vítězný oblouk, Noc
v Lisabonu (díla s válečnou tematikou); Cesta zpátky (volné pokračování díla Na západní frontě klid); Miluj bližního svého (o uprchlíkovi před nacismem;
částečně se odehrává v Praze); DRAMA (divadelní hry): Poslední stanice
Inspirace daným literárním dílem (film, dramatizace, aj.):
FILM: dílo bylo dvakrát zfilmováno - v letech 1930 a 1979 - Na západní
frontě klid (TV film USAVB; 1979) – hl. role: Richard Thomas
lak dílo inspirovalo další vývoj literaturu:

Významně ovlivnilo prakticky celou literaturu 20. stol. s válečnou tematikou;
obecně dílo inspirovalo řadu pozdějších protiválečných nálad a hnutí

významně ovlignilo prakticky célou válečnou literaturu 20. století; obecně dílo inspirovalo řadu pozdějších protiválečných nálad a hnutí

LITERÁRNÍ KRITIKA

román - prozaický epický žánr; delší rozsah a komplikovanější děj než povídka nebo novela; příběh zpravidla obsahuje více postav světová meziválečná próza - světová prozaická tvorba mezi 1. a 2. svět. válkou; tvořit začínala tzv. ztracená generace* (Ernest Hemingway, Francis Scott Fitzgerald, John Steinbeck, Erich Maria Remarque, aj.); dále tvořili např. Agatha Christie, James Joyce nebo Franz Kafka koncentráčnícká próza - próza, která se zabývá tematikou holocaustu za 2. sv. války (vyhlazování Židů v koncentrač. táborech); např. Arnošt Lustig, Erich M. Remarque, aj. ztracená generace - skupina amerických prozaiků, kteří se většinou přímo účastnili 1.svět.války (ta většinou zničila jejich ideály a silně ovlivnila jejich tvorbu po tematické stránce, včetně jejich života a psychiky); patří sem zejména Ernest Hemigway, Francis Scott Fitzgerald, Erich Maria Remarque, William Faulkner nebo Gertrude Steinová, která je považována za autorku názvu "Ztracená generace" psychologická próza - próza, která je založena na detailním rozboru psychiky postav 2. vlna poválečné prózy - pozdější období od konce 2. svět. války; důraz na psychiku jedince; událostí jsou brané v širších souvislostech = odlišnost od precizněji zaměřených autorů 1.vlny poválečné prózy; např. Arnošt Lustig nebo William Styron řečnická otázka - otázka, na níž její tazatel neočekává odpověď personifikace (zosobnění) - příkládání lidských vlastností neživým objektům, přírodním jevům, živočichům či rostlinám apostrofa - oslovení někoho/něčeho jiného, než publika, resp. někoho, kdo nemůže tazateli odpovědět - tj. oslovení nepřítomné či zemřelé osoby, neživé věci, apod.